

Lars Barfoed (KF):

For lidt siden behandlede vi Kristendemokraterenes forslag om at begrænse konfliktretten i en vis udstrækning, og der sagde jeg, at det var vanskeligt for os Konservative at tage stilling til det, fordi vi havde meget sympati for det, men at vi nu landede på, at vi måtte afvise det.

Her kan jeg begrænse det til, at der er meget sympatisk i forslaget, men at det ikke er så vanskeligt for os at tage stilling til det. Vi må afvise det. Det skyldes, at der selvfølgelig er nogle udmærkede tanker i forslaget i retning af forskellige former for beskyttelse af lønmodtagerne, bl.a. mod usaglig opsigelse, sikring af visse opsigelsesvarsler osv., forslag, som man hver for sig kan have meget sympati for, og som jo på størstedelen af arbejdsmarkedet også er gældende.

Der er jo masser af områder på arbejdsmarkedet, der er udækket af overenskomster, men hvor man alligevel har ganske fornuftige aftaler individuelt med arbejdsgiveren eller måske kollektivt aftalt på den enkelte arbejdsplads, men fulgte man dette forslaget fra Kristendemokraterne, ville det jo være en fuldstændig undergravning af hele vores overenskomstsysteem.

Hvis det var sådan, at vi i Folketinget sagde, at nu afventer vi og ser, hvordan det går med overenskomsterne, og alle de, som ikke er medlemmer af et fagforbund, og som måske ikke har deltaget i en konflikt i forbindelse med forhandlingerne, som ikke på en eller måde har gjort en indsats i den sammenhæng, som ikke er aktive, som ikke er medlemmer, får alligevel sikret de rettigheder, som andre via forhandlinger har opnået, så ville det jo efterhånden være ligegyldigt, om man var medlem af et forbund eller ej, og så ville det være ligegyldigt, om der var forhandlinger på arbejdsmarkedet eller ej, for Folketinget skulle nok tage sig af at lovgive om de ansættelsesmæssige vilkår for lønmodtagerne.

Det ville i sidste ende være en undergravning af overenskomstsysteemmet at gennemføre det forslag til folketingsbeslutning, der her er fremsat af Kristendemokraterne.

Så når Det Konservative Folkeparti stemmer imod, er det egentlig ikke, fordi vi ikke synes, at de enkelte elementer er fornuftige nok, for det er de da, det er simpelt hen, fordi det ikke er Folketinget, men overenskomstparterne, der skal fastlægge disse vilkår. Derfor stemmer den konservative folketingsgruppe imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg er overbevist om, at hr. Lars Barfoed har sat sig godt ind i stoffet.

Det er jo minimumsrettigheder. Vi lever i et samfund, hvor vi må erkende: Hvem vil nøjes med det? Det er derfor, jeg ikke rigtig kan forstå, at det skulle være at undergrave den danske model eller at undergrave overenskomsterne. Det er jo blot for at sikre, at de, der ikke har en overenskomst, er sikret et minimum. Er hr. Lars Barfoed ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, det er jeg ikke enig i. Det er korrekt, at det i det væsentligste er minimumsvilkår. Der står dog også andre vilkår, men man ville vel ikke kalde dem minimumsvilkår. Der står ret til 1 dags frihed ved sygdom, ret til søgnehelligdagsbetaling osv., men det er da rigtigt, at de satser, man så ville arbejde med, er de minimumssatser, der nu engang er på overenskomstområderne.

Men det er jo at stadfæste ved lovgivning, at disse lønvilkår, opsigelsesvilkår osv. er nogle, som Folketinget regulerer, og dermed så påtager vi os et ansvar for det felt, hvor det hidtil har været overenskomstparterne, der havde et ansvar. Og det synes vi ikke er rigtigt. Det ville være at tage det første skridt til et helt andet system på arbejdsmarkedet end det, vi har, nemlig aftalemodellen, og derfor er vi afvisende over for forslaget.

Kl. 19.20

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne garantere for, at det ikke er i alle sammenhænge, jeg er enig med Det Konservative Folkepartis ordfører, men den ordførertale, som hr. Lars Barfoed netop har holdt, kunne jeg have holdt og skrevet under på fra ord til andet.

Det, der er fejlen ved Kristendemokraternes beslutningsforslag, er, at selve indholdet, ideerne, jo er rigtige, men at det er en opgave for arbejdsmarkedets parter at sikre, at minimumsrettighederne bliver opfyldt. Skulle der være arbejdspladser, som ikke vil opfylde minimumsrettighederne, kan Kristendemokraterne jo være glade for, at der tilsyneladende ikke er flertal for deres forrige forslag om at hæmme konfliktretten, for så er der jo netop lønmodtagernes mu-